

دفاع از سکوت اهل نظر

یادداشتی از سیدعبدالجواد موسوی درباره حمله اخیر تلویزیون به اندیشمندان

رئیس دفتر روابط خارجی شاه

بازخوانی کارنامه عباسعلی خلعتبری از دبیرکل سازمان سنتو تا قرارداد الجزایر

دونده سینما

خوانشی تحلیلی از سینمای امیر نادری در زاخروز او

رانده از ایران، زندانی در یونان

روایت ایرانی‌هایی که در راه رفتن غیرقانونی به اروپا بازداشت و زندانی می‌شوند

گزارش سیاست ۴-۵

استارت انتخاباتی اصلاح‌طلبان

نظرخواهی از احزاب پس از جلسه اخیر جبهه اصلاحات

یادداشت سردبیر

انتخابات و رویکرد اصلاحات

محمدجواد روح

انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری در حالی هشتمین ماه برگزار می‌شود که این برپایی ناگهانی، همه نیروهای سیاسی را دچار نوعی بی‌برنامگی و شتابزدگی کرده است. پس‌لرزه‌های سقوط بالگرد البته برای طیف حامی دولت سیزدهم از دیگران سهمگین‌تر بود. آنها که با آرامش و اطمینان آماده شده بودند تا یک دوره چهارساله دیگر هم دولت را در دست بگیرند و حتی رویاهای بزرگ‌تری را در سر داشتند، حال خود را در شرایطی می‌بینند که ممکن است این روزها، آخرین روزهای حضورشان در دولت و بهرمندی از مواهب آن باشد. از این‌روست که به هر رشته‌ای تشبیه می‌جویند و بر هر دری می‌گویند و هر سخنی به ذهن‌شان می‌رسد، می‌گویند تا شاید کلبوس ۵۰ روزه تعبیر نشود. تلاش برای ارائه تصویر مشابه یک قدیس از رئیس‌جمهور فقید و تمسیم آن به کارنامه دولت سیزدهم، یکی از اقداماتی است که در این مسیر از سوی این طیف صورت می‌گیرد تا هزینه انتقاد از دولت را در بازه زمانی باقیمانده تا انتخابات و به‌ویژه در جریان مناظره‌های پیش‌رو بالا ببرند و حتی فراتر از آن، سیاست کلی نظام در انتخابات آتی را به سوی پذیرش ناگزیر گزینه‌ای در امتداد دولت سیزدهم هدایت کنند.

اما در اردوگاه منتقدان دولت که طیف‌های مختلفی از نیروهای میانه‌رو راست تا جریان‌های مختلف درون جبهه اصلاحات و بخش‌هایی از اپوزیسیون قانونی و روشنفکران و تکنوکرات‌ها را در بر می‌گیرد، وضعیت متفاوت است. این نیروها، از یک‌سوی فرصت‌زمین را یافته‌اند که به جای در انتظار ماندن برای پنج سال آینده (که در صورت حیات رئیس‌جمهور فقید بسیار محتمل بود)، امروز وارد میدان رقابت شوند و ساختار یکدست شکل گرفته از ۱۴۰۰ تاکنون را با شکاف و لرزش روبه‌رو سازند. در این میان، جبهه اصلاحات با محوریت آقای خاتمی، متشکل‌ترین نیرو در جبهه منتقدان است که تحرک یا انفعال آن در انتخابات پیش‌رو می‌تواند مسیر کلی تحولات را از خود متأثر سازد. طبیعتاً پارامتر اصلی برای حضور جبهه اصلاحات در انتخابات، بحث ردصاحبیت‌هاست. برخلاف انتخابات مجلس دوازدهم که جبهه اصلاحات با رویکردی انفعالی و با ثبت‌نام حداقلی با آن برخورد کرد و در نهایت هم، در انتخابات حضور نیافت؛ به نظر می‌رسد در این دوره، انگیزه‌های جدی‌تری برای مشارکت به چشم می‌خورد. <

مجلس جدید در انتظار دولت جدید

افتتاحیه دوره دوازدهم پارلمان باکنایه‌های کفیل ریاست جمهوری به دولت قبل همراه بود

هشدار مجدد رهبری درباره حاشیه‌سازی در مجلس دوازدهم

سرمقاله

مجلسی که رفت

مجلس دوازدهم هم رفت. عملکرد آن از چند حیث قابل ارزیابی است. ولی مهمترین شاخص آن نارضایتی رأی‌دهندگان است که بیش از نیمی از آنان را تغییر دادند و اگر فضای انتخاباتی قدری باز می‌شد به‌طور قطع تا ۸۰ و ۹۰ درصدشان تغییر می‌کردند. با این حال راه‌های عینی دیگری هم هست که به این ارزیابی پرداخته شود. قبل از هر چیز حاشیه‌های گوناگونی است که درباره نمایندگان مطرح شد و نه تنها پاسخی درخور داده نشد بلکه با تمام توان سعی در پوشاندن آن کردند. مهمترین آنها موضوع واگذاری غیرشفاف خودرو به تعداد زیادی از افراد معرفی شده یا اقوام نمایندگان مجلس با ارقام اندک بود در حالی که نمایندگان پیش از آن تسهیلات فراوانی از مجلس گرفته بودند. اهمیت این رانت جدید در پنهان‌کاری بودن آن بود که متأسفانه تا پایان مجلس مسکوت گذاشته شد. <

افتتاحیه مجلس و جای خالی کروی

یادداشتی از مهرداد خدیر

گزارش پارلمان ۲-۳